

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2023-238

31.3.2023

Eika Forsikring AS

Bilansvar

Regresskrav etter bilskade – promille – markedsverdi – skl. § 4-3, § 4-2 og § 5-2.

Foretaket erkjente ansvar for bilskade etter tyveri og utforkjøring og krevde regress av klager for utlegg det hadde hatt med kr 150 595 under bileiers forsikringsavtale. Klager avviste kravet og hevdet hun ikke hadde vært fører av bilen. Foretaket viste til at hun i tingretten var dømt for å ha kjørt bilen i ruspåvirket tilstand. Klager hevdet i tillegg at foretakets regresskrav var for høyt fordi bilens skadeomfang/verdi var mindre enn foretaket hadde lagt til grunn. Hun mente kravet uansett måtte lempes fordi det var særlig tyngende for henne grunnet hennes økonomiske situasjon. Nemnda kom til at foretaket kunne kreve regress av klager, og at det ikke var grunnlag for lemping. Nemnda kom videre til at det ikke var dokumentert at foretakets vurdering av skadeomfanget var feil.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 150 595

Saksfremstilling

Saken gjelder foretakets krav om regress fra klager for utlegg etter bilskader ved utforkjøring.

Forsikringstaker meldte 4.1.22 tyveri av sin bil (AUDI A8 QUATTRO SEDAN 4D, 2006-modell) til sitt forsikringsforetak etter en fest hjemme hos seg selv 22.12.21. Tyveriet endte med en utforkjøring og omfattende skader på bilen. I en elektronisk skademelding opplyste forsikringstaker bl.a. at det var *"Tyveri fra egen eiendom"*, og at *"bilen sto parkert låst utenfor mitt verksted, nøkler ble stjålet fra mitt kontor, mens jeg sov. Se politianmeldelse nr:... av 22/12-2021"*. På spørsmål om hvor på bilen skaden var sto det *"Venstre side forstilling"*.

Foretaket ba forsikringstaker om ordinær skademelding. Denne ble mottatt 18.2.22 og opplyste at tyveriet ble oppdaget 22.12.21 ca. kl. 8 av politiet, at bileier ble vekket av politiet kl. 10.30, og at det var skader på *"Hele venstre side + forstilling"*.

Foretaket mottok en faktura datert 13.1.22 fra Falck Redning AS på kr 2 155 inkl. mva. for *"Assistanseoppdrag"* ved utforkjøring med kr 2 655 og hvor forsikringstagers egenandel var kr 500.

Takstrapport av 13.1.22 takserte bilens skader til kr 349 638 inkl. mva. og anga kilometerstand til 247 779. Foretaket vurderte skadene som så omfattende at de ikke var økonomisk forsvarlig å utbedre. Bilen ble derfor innløst av foretaket etter markedsverdi basert på takstrapporten, bilder og verdivurderingsrapport av 22.4.22 hvor det var krysset av for "god" vedrørende tekniske bedømmelse av bilens karosseri, lakk og interiør. Bilens normalverdi ble vurdert til kr 180 000 inkl. alt utstyr og to sett hjul, og netto erstatning ble satt til kr 181 729 inkl. omregistreringsavgift.

Foretaket mottok 22.2.22 politidokumenter hvor klager var oppført som mistenkt i politisaken. Foretaket kontaktet forsikringstaker 1.4.22 for å få avklart om det forelå identifikasjon mellom forsikringstaker og klager. I svar 6.4.22 fra forsikringstakers representant sto det:

...Klager.. er ingen venn som sådan, men en bekjent av ..forsikringstaker.. fra 20 – 25 år tilbake i tid. Hun dukket opp "fra intet" den 22. desember. Det ble en sen kveld som endte med at hun skulle overnatte. Utpå natten har hun tatt nøklene til bilen, og reist. ..Forsikringstaker.. visste ikke at bilen var borte før han ble vekket av politiet på morgenkvisten. Vi ser at dette blir påstand mot påstand, men ..klager.. hadde ikke på noe tidspunkt fått aksept for å låne bilen, heller ikke tidligere. Bilen brukes utelukkende av ..forsikringstaker.. selv, han eier bilen 100 %, og er ansvarlig for alle kostnader.

Foretaket varslet klager 1.4.22 om at det vurderte å fremme regresskrav for sine utlegg:

Vi har nå gjennomgått politidokumentene i saken. Av disse er det lagt til grunn at du var fører av kjøretøyet, til tross for at du var påvirket av berusende midler.

Med bakgrunn i dette, finner vi det riktig å informere deg om at vi har rett til å kreve våre utlegg tilbakebetalt av deg dersom du var fører av kjøretøyet. Etter skaderettens prinsipper, trenger vi kun å dokumenteres med sannsynlighetsovervekt at du var fører av bilen. Det legges til grunn at bevisnivået i skaderetten er lavere enn i strafferetten. Vi viser i sakens forbindelse til skadeserstatningsloven § 4-3 jf § 4-2 når det gjelder kaskoutbetaling og til bilansvarsloven § 12 når det gjelder ansvarsutbetaling.

Etter diskusjon om erstatningsbeløpets størrelse utbetalte foretaket 7.6.22 erstatning til forsikringstaker på kr 180 229 for bilen. I beløpet hadde foretaket gjort fradrag for kr 1 500 i egenandel. Forsikringstakers totale egenandel i saken var kr 2 000, men han hadde allerede betalt en egenandel på kr 500 til Falck Redning AS. Foretaket solgte 22.6.22 den skadde bilen til en vrakkjøper for kr 31 789.

Ved dom fra tingretten av 13.6.22 etter avholdt hovedforhandling 7.6.22 ble klager dømt for å ha kjørt motorvogn i ruspåvirket tilstand 22.12.21 (tiltalepost I), på sommerdekk (tiltalepost II) og for å ha brukt amfetamin og cannabis rett før kjøringen fant sted (tiltalepost III). Vedrørende tiltalepost II og III la retten til grunn at klager hadde handlet uaktsomt. Vedrørende tiltalepost I samt bruken av cannabis, jf. tiltalepost III, la retten til grunn at klager handlet forsettlig. Fra dommen hitsettes følgende vedrørende tiltalepost I:

[...] Ifølge tiltalte var hun på fest hos en kompis, ..forsikringstaker.., kvelden 21. desember 2021, og tilbrakte natten hos ham. ..Kompisen/forsikringstaker har ikke vitnet i retten. Tiltalte forklarte at hun falt og skadet seg, og fikk derfor ikke sove på natten på grunn av smertene. Ifølge tiltalte kom det en ukjent mann inn i huset til ..forsikringstaker.. om morgenen 22. desember, som tilbød seg å kjøre henne for å kjøpe smertestillende medisiner. Hun forklarte at hun satt på med denne ukjente mannen i ...forsikringstakers.. bil, mens ..forsikringstaker .. ble igjen hjemme hos seg selv og sov. Videre forklarte hun at de på et tidspunkt kjørte utenfor veien. Etter dette forsvant den ukjente sjåføren fra stedet før bergingsbilen kom. Hun visste ikke hvem sjåføren var og har heller ikke funnet det ut i etterkant.

Etter rettens vurdering fremstår tiltaltes forklaring oppkonstruert og tilpasset sakens faktum. I lys av de øvrige omstendighetene i saken, mener retten at det kan ses bort ifra tiltaltes forklaring om at det var en ukjent mann som kjørte bilen. Retten viser til at det ikke fremstår troverdig at en ukjent mann skulle dukke opp hjemme hos kompisen hennes og kjøre henne, for deretter å forsvinne sporløst etter utforkjøringen, uten at noen i etterkant har funnet ut hvem denne mannen var. Videre har retten vektlagt vitneforklaringen fra ...E... , som kjørte bergingsbilen som kom til stedet. ..E.. kom tilfeldigvis kjørende forbi og ble ikke tilkalt. Han kom til stedet raskt etter utforkjøringen. Ifølge ..E.., forklarte tiltalte til ham at hun hadde lånt ..forsikringstakers.. bil for å kjøpe smertestillende. Hun var også tydelig på at hun kunne kjøre bilen selv og ikke trengte hjelp. Ifølge ..E.. sa hun heller ikke noe om at det hadde vært en annen sjåfør der, og ..E's.. inntrykk var at det var tiltalte som hadde kjørt bilen. Han forklarte også at hun flere ganger spurte om han hadde ringt politiet. Disse momentene støtter ytterligere opp om at det er tiltalte som har kjørt bilen. Selv om ingen vitner har sett tiltalte kjøre bilen, mener retten at det samlede bevisbildet ikke etterlater tvil om at det var hun som kjørte.

Når det gjelder ruspåvirkning, viser retten til analyseresultatet fra blodprøven tatt samme dag, hvor det fremgår at siktede hadde 2,03 i alkoholpromille. Videre fremgår det at hun hadde en konsentrasjon av amfetamin i blodet på 0,182 mikromol per liter blod, en konsentrasjon av THC på 0,0017 mikromol per liter blod og en konsentrasjon av diazepam på 0,551 mikromol per liter blod. Med unntak av amfetamin, har tiltalte erkjent inntaket av disse rusmidlene, og retten ser ikke grunn til å tvile på analyseresultatet.

Retten mener derfor at det ikke er tvil om at tiltalte har kjørt bil i ruspåvirket tilstand, som beskrevet i tiltalens post I.

Videre mener retten at tiltalte har hatt forsett om kjøring i ruspåvirket tilstand, og viser i den forbindelse til at hun var klar over egen ruspåvirkning og selv valgte å kjøre bilen.

Klager ble ved tingretten dømt for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 22 første ledd, § 31, jf. § 13, jf. forskrift om bruk av kjøretøy § 1 - 4 nr. 2, og legemiddeloven § 31 annet ledd, jf. § 24 første ledd sammenholdt med straffeloven § 79 bokstav a. Straffen ble satt til fengsel i 30 dager, som også omfattet en betinget straff klager ble idømt ved tingretts dom av 14.4.21, jf. straffeloven § 39 tredje ledd. I tillegg ble klager idømt en bot på kr 30 000, subsidiært 15 dager fengsel. Klager ble også fradømt retten til å føre førerkortpliktig motorvogn for en periode på to år, og hun ble dømt til å betale saksomkostninger med kr 2 000. I dommen ble det under straffeutmålingen bl.a. gitt følgende opplysninger knyttet til klagers økonomi:

Bot

[....]

Tiltalte har opplyst at hun går på arbeidsavklaringspenger og får 380 000 kroner brutto årlig. Basert på dette, har aktor lagt ned påstand om en bot på 47 500 kroner. Etter rettens syn er dette noe høyt. Retten viser til at tiltalte har forsørgerbyrde og begrenset økonomi, og snart skal søke om uføretrygd. Hun ble også idømt bot på 12 000 kroner ved tingretts dom av 14. april 2021.

Retten fastsetter derfor boten skønsmessig til 30 000 kroner, subsidiært 15 dager fengsel dersom boten ikke blir betalt.

Tap av førerett

[....]

Tiltalte har forklart at hun har en diagnose som gjør det vanskelig for henne å bruke kollektiv transport og at hun også har en sønn med autisme, som hun må kjøre. Hun har på bakgrunn av dette bedt om at tapsperioden reduseres, jf. tapsforskriften § 1-3.

Retten bemerker at tiltalte har 50 % omsorg for sin sønn, og at sønnen dermed har en far som kan bistå i alle fall 50 % av tiden. [...]

Klagers anke over tingrettens dom ble nektet fremmet av lagmannsretten, som sluttet seg til tingrettens dom, jf. beslutning av 8.7.22. Lagmannsretten fant det klart at anken ikke ville føre frem, at det var utvilsomt at det var klager som kjørte bilen, at det samlede bevisbildet ikke etterlot tvil om det, og den utelukket at det kunne ha vært en annen ukjent person som førte bilen. Klagers anke til Høyesterett ble forkastet ved kjennelse 21.9.22, idet Høyesteretts ankeutvalg fant det klart at den ikke kunne føre frem.

Foretaket sendte klager 6.12.22 et regresskrav på kr 150 595 og opplyste følgende:

Vi har nå mottatt domsavgjørelse datert 13.06.2022 hvor det kommer frem at du var fører av kjøretøy [..reg.nr..] på tross av at du var påvirket av berusende midler.

Vi har hatt en utbetaling på 150 595 kroner for skadene på kjøretøyet. Etter skadeserstatningslovens § 4-3, jf. § 4-2 og bilansvarslovens § 12, krever vi vårt utlegg tilbakebetalt i sin helhet. Viser ellers til vårt brev til deg av 01.04.2022.

Klager bestred kravet ovenfor foretaket 4.1.23 og påpekte følgende:

Det er riktig at dommen mot meg hevder at jeg kjørte bilen, selv om jeg har hevdet at jeg var passasjer ifm med hendelsen, og det står jeg fortsatt på.

Imidlertid så er kravet feil, bilen kjørte ut av veien inn i en snøfonn og en stubbe, og bilen ble skadet på dekk og den ene skjermen. Dette viser også bildet som ble tatt ifm med hendelsen. Videre så har jeg fått opplyst fra politiet at dere har også mottatt bildet fra hendelsen. Som bildet viser så samsvarer bildet tilsendt fra politiet ikke med bildene som dere mottok fra eier da han meldte inn skaden. Den 13.01.2022. Det undrer meg også at dere har utbetalt erstatning til eier kun basert på bildene fra eier, da dere i følge politiet ikke fikk tilsendt bildet og rapporten fra dem før i etterkant av utbetalingen til eier. Den 21 februar 2022.

At jeg da skal ble et offer i den saken mener jeg er fullstendig urimelig. Jeg tenker at jeg her at jeg mulig er blitt grundig lurt, og ber dere om å gå gjennom saken på nytt og evt. også eiers tidligere forhold i forbindelse med forsikrings saker. [...]

Foretaket fastholdt 4.1.23 regresskravet og størrelsen på dette med bl.a. følgende begrunnelse:

[...] Vi har mottatt politiets rapport etter hendelsen, og skadene som oppstod etter uhellet var betydelige. Det er skader i front av kjøretøyet etter uhellet, langs siden på kjøretøy, en felg er kjørt i stykker, et/flere stag i fronten er knekt og det ble omfattende karrosseriskader etter utforkjøringen. Bildene som ble tatt ved taksering av skaden i etterkant av vår tenikker er i samsvar med de skadene som politiet fotograferte. Videre må vi legge til grunn at politiet kun har tatt en visuell vurdering på stedet, men ikke gått grundig til verks i forhold til bakeforliggende/skjulte skader når de fotograferte bilen etter hendelsen.

Vi legger videre til grunn at kjøretøyet fikk hard medfart som følge av utforkjøringen. Vitne har uttalt at du flere ganger forsøkte å kjøre opp på veien igjen etter at du kjørte ut med bilen ved å kjøre den frem og tilbake mens den stod i grøften. Vitne har videre uttalt at bilen stod godt ute i grøften, at den stod inntil en stubbe el.lign, at hjulene ikke pekte samme vei og at bilen rett og slett var ødelagt.

Vi vedlegger her bildene som politiet tok på stedet og bildene som ble tatt av vår tekniske konsulent.

Klager avviser at foretaket har rett til regress og anfører at hun var passasjer og ikke fører av bilen, og dessuten at ikke alle skadene på bilen kan ha kommet ved uhellet.

Uansett mener hun regresskravet må reduseres fordi foretakets verdivurdering langt overstiger bilens reelle markedsverdi. Beløpene oppgitt i foretakets verdivurdering er utført av foretaket selv og uten at det har fremlagt dokumentasjon på hvordan markedsverdien for bilen er beregnet. Klager viser til fire salgsannonser fra finn.no, som hun hevder er sammenlignbare med tanke på årsmodell, kilometerstand og fordi alle eksemplene har firhjulstrekk. Prisintervallet i annonsene, mellom kr 74 000–kr 95 000, er i underkant av kr 100 000 under prisestimatet foretaket har beregnet. Foretaket har ikke overholdt sin alminnelige tapsbegrensningsplikt ved å ikke undersøke bilens reelle markedsverdi, slik at det må bære risikoen for at allerede utbetalt erstatning ikke er i samsvar med rettmessige krav etter skl. § 4-1, jf. §§ 4-3 jf. 4-2.

Klager mener subsidiært at regresskravet må lempes etter skl. § 5-2. Klager viser til at hensynet til skadelidte ikke skal tillegges vekt i saken siden skadelidte har fått fullt oppgjør, og at det derfor skal mindre til for å godta lemping, jf. Rt. 2004 s. 165 avsnitt 25. Klager mottar arbeidsavklaringspenger som tilsvarer en bruttoinntekt på kr 380 000 pr. år, har 50 % forsørgeransvar for sin sønn og en nettoformue på kr 148 219. Sett i lys av klagers økonomiske bæreevne anses regressbeløpet på kr 150 595 "urimelig tyngende", og hun må ta opp lån for å betjene kravet. Da hun mottok kravet 6.12.22, hadde foretaket allerede utbetalt erstatning til skadelidte basert på egen verdifastsettelse av bilen, slik at klager ikke fikk anledning til å fremme innsigelser mot verdivurderingen. Klager mener det ut fra dette er rimelig at foretaket, den profesjonelle part, selv bærer kostnadene for at dets verdivurdering er beregnet feil.

Forsikringsforetaket krever regress for skadene jf. skadeserstatningsloven (skl.) § 4-3, jf. § 4-2, og anfører at det er bevist ved rettskraftig dom at klager var fører av bilen, at hun var påvirket/beruset, og at hun hadde tatt bilen uten tillatelse, slik at hun dermed ikke var rettmessig bruker av kjøretøyet.

Foretaket hevder bildene politiet tok på stedet og de som senere ble tatt av foretakets tekniske avdeling er samsvarende, og det viser til at bilen ble påført betydelige skader i front, langs venstre side og bak på venstre side. Videre viser foretaket til at et vitne forklarte politiet at klager kjørte frem og tilbake flere ganger for å prøve å få bilen på veien igjen. Siden bilen sto i grøften inntil en stubbe e.l., og den så ble rugget frem og tilbake flere ganger, så mener foretaket det er sannsynlig at dette medførte at det ble ytterligere skade på bilen.

Foretaket påpeker at sikredes bil var en 2006-modell Audi Quattro, 334HK, som var en velholdt og godt utstyrt bil med en kilometerstand på 247 779. Foretaket hevder at annonsene klager viser til, som er hentet ut fra finn.no 24.2.23, over ett år etter skaden inntraff, ikke er lik sikredes bil. Foretaket opplyser at det 1.3.23 har gjort et søk på kjøretøy tilsvarende sikredes og fant finn-annonse med kode 277944353 som lå til salgs for kr 169 000. Hensyntatt verdifall i perioden fra foretakets verdivurdering 22.6.22 og frem til 1.3.23, så kan ikke foretaket se at verdivurderingen det gjorde viser feil verdi. Differansen er kun kr 11 000, noe som ifølge foretaket må anses som et normalt verdifall i perioden.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket kan kreve regress av klager med kr 150 595, jf. skl. § 4-3. jf. § 4-2.

Nemnda legger til grunn at kravet utgjør foretakets netto utlegg i saken under forsikringstakers kaskoforsikring, dvs. kr 180 229 utbetalt til bileier/forsikringstaker med fradrag for kr 31 789 oppnådd ved salg av den skadde bilen, samt utlegg på kr 2 155 inkl. mva. til Falck Redning AS.

Foretaket har ifølge skl. § 4-3, jf. § 4-2 rett til regress mot skadevolder bl.a. hvis skadevolder har utvist grov uaktsomhet. Grov uaktsomhet foreligger når adferden representerer et markert avvik fra vanlig forsvarlig handlemåte, og adferden er sterkt klanderverdig.

Klager har erkjent at hun var alkoholpåvirket da utforkjøringen fant sted, men anfører at bilen ble kjørt av en tredjemann, og at hun var passasjer.

Ifølge tingrettens dom av 13.6.22 var retten ikke i tvil om at det var klager som kjørte bilen ved utforkjøringen, og at klager hadde en alkoholpromille på 2,03. Nemnda har ikke grunnlag for å overprøve tingrettens dom og må legge denne til grunn.

På grunn av den store risikoen for trafikkskader legges det en streng aktsomhetsnorm til grunn ved bilkjøring. Retten legger til grunn at klager hadde 2,03 i alkoholpromille og dessuten en konsentrasjon av amfetamin i blodet på 0,182 mikromol per liter blod, en konsentrasjon av THC på 0,0017 mikromol per liter blod og en konsentrasjon av diazepam på 0,551 mikromol per liter blod. Nemnda mener det må regnes som grovt uaktsomt å kjøre bil med så omfattende alkoholpromille og inntak av andre rusmidler.

Foretaket har derfor etter skl. § 4-3, jf. § 4-2, rett til å kreve regress for sine utlegg.

Klager anfører at kravet må reduseres fordi skadene var lavere enn det foretaket har lagt til grunn. Bildet politiet tok i forbindelse med hendelsen viser at bilen under utforkjøringen fikk skader på dekk og den ene skjermen. De bildene foretaket har lagt til grunn for sitt oppgjør var bilder foretaket mottok av bileier da han meldte skaden. Foretaket anfører at bildene politiet tok på stedet, og bildene som senere ble tatt av foretakets tekniske avdeling av skadene, er samsvarende. Foretaket viser til at det bl.a. var en knust felg i front venstre side, et brukket stag, at felgen bak på venstre side var full av treflis, at det var betydelige skader med bulker lang karosseriet på venstre side, samt at hjulene foran ikke pekte i lik retning. Det følger av takstrapporten at skadene ble taksert til kr 349 638 inkl. mva. og av foretakets verdivurderingsrapport at bilens normalverdi ble anslått til kr 180 000. Ut fra dette anså foretaket det ikke for økonomisk forsvarlig med utbedring av bilen.

Nemnda kan ikke se at de bildene klager viser til eller de øvrige dokumentene i saken gir grunnlag for å si at foretakets vurderinger av skadeomfanget er feil. Nemnda har heller ikke grunnlag for å overprøve takstmannens vurdering av bilens verdi.

Klager anfører at regresskravet på kr 150 595 bør lempes, jf. skl. § 5-2 som sier at erstatningsansvaret kan lempes under hensyntagen til *"skadens størrelse, den ansvarliges økonomiske bæreevne, foreliggende forsikringer og forsikringsmuligheter, skyldforhold og forholdene ellers"* såfremt *"ansvaret virker urimelig tyngende for den ansvarlige"*.

Lemping er ment som en snever unntaksbestemmelse, og det følger av nyere rettspraksis at skyldgraden er tillagt vesentlig vekt, se Wilhelmsen/Hagland, Om erstatningsrett, 2017 s. 368–370. Kjøring med promille er straffebelagt og utgjør en samfunnsmessig sterkt uønsket aktivitet, jf. FinKN 2017-378. Kjøring med promille kan vanskelig unnskyldes og skaper en helt unødvendig risiko for alvorlige trafikkskader. Nemndspraksis har vært restriktiv med å godkjenne lempning i promillesaker, jf. FinKN 2021-993 hvor regresskravet var på kr 38 060 og FinKN 2016-350 hvor kravet var på ca. kr 75 000.

Det følger av tingrettens dom at klager under hovedforhandling 7.6 22 opplyste at hun mottok arbeidsavklaringspenger med kr 380 000 brutto årlig, samt at retten la til grunn at hun hadde 50 % omsorg for et barn, og at hun snart skulle søke om uføretrygd. Tingretten fastsatte videre boten til kr 30 000 og dømte klager til å betale kr 2 000 i saksomkostninger. Klagers skatteoppgjør for 2020 viser at klager mottok arbeidsavklaringspenger med kr 379 446, hadde bruttoformue kr 1 357 277, gjeld kr 1 209 058 og nettoformue kr 148 219.

Regressbeløpet utgjør kr 150 595, eller hele klagers nettoformue. Nemnda mener likevel dette må aksepteres hensett til den høye promillen, og at klager også tok bilen uten tillatelse fra eieren. Nemnda viser til AKN 2199 hvor nemnda aksepterte et regresskrav på kr 131 556 for en bilfører som i en møtekkollisjon hadde en alkoholpromille på 3,06 og uttalte:

Regresskravet kan videre lempes etter SKL § 5-2 dersom det vil være urimelig å gjøre det gjeldende. Klager opplyser at han har mistet sitt arbeid som følge av tap av førerkort, at han er 51 år og har begrenset teoretisk kompetanse, og at det derfor vil være særdeles vanskelig for ham å skaffe seg nytt arbeid. Klager går nå på arbeidsledighetsstrygd med en årlig inntekt på ca. kr 155.000. Nemnda erkjenner at regresskravet er høyt i forhold til inntekten, men forutsetter at selskapet legger opp til en rimelig nedbetalingsplan.

Nemnda mener derfor regresskravet må aksepteres, men forutsetter at foretaket legger opp til en rimelig nedbetalingsplan.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).